

Dziennik Urzędowy

L 267

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 61

25 października 2018

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/1599 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/1600 z dnia 28 września 2018 r. w sprawie wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) 3
- ★ Decyzja Rady (UE) 2018/1601 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 73. posiedzenia Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego i 100. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu w związku z przyjęciem zmian do przepisu 14 załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki oraz zmian do Międzynarodowego kodeksu wdrażania rozszerzonego programu inspekcji podczas przeglądów masowców i zbiornikowców olejowych z 2011 r. 6

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1599

z dnia 15 października 2018 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN). W upoważnieniu tym przewidziano możliwość negocjacji dwustronnych.
- (2) Dnia 22 grudnia 2009 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji dwustronnych w sprawie umów o wolnym handlu z poszczególnymi państwami członkowskimi ASEAN, począwszy od Singapuru, które miały być prowadzone zgodnie z istniejącymi wytycznymi negocjacyjnymi.
- (3) Negocjacje w sprawie Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i Republiką Singapuru (zwanej dalej „Umową”) zakończono i Umowa powinna zostać podpisana w imieniu Unii, z zastrzeżeniem przeprowadzenia procedur koniecznych do jej zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i Republiką Singapuru, z zastrzeżeniem jej zawarcia ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania Umowy w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1600

z dnia 28 września 2018 r.

w sprawie wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. 4 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, złożony w piśmie do przewodniczącego Rady z dnia 19 lipca 2018 r., w sprawie uczestniczenia w niektórych przepisach dorobku Schengen, zgodnie z tym pismem,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2000/365/WE ⁽¹⁾ Rada upoważniła Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem”) do stosowania niektórych przepisów dorobku Schengen zgodnie z warunkami określonymi w tej decyzji.
- (2) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ⁽²⁾ ustanowiono Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (zwaną dalej „Agencją”), powszechnie określaną jako eu-LISA, w celu zapewnienia zarządzania operacyjnego systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II), wizowym systemem informacyjnym (VIS) i systemem Eurodac oraz niektórymi elementami ich infrastruktury łączności, a także ewentualnie innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z odrębnymi aktami prawnymi przyjętymi na podstawie art. 67–89 TFUE.
- (3) Decyzją 2010/779/UE ⁽³⁾ Rada upoważniła Zjednoczone Królestwo do stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 w zakresie, w jakim odnosi się ono do zarządzania operacyjnego systemem VIS i częściami systemu SIS II, w realizacji którego Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy.
- (4) W dniu 29 czerwca 2017 r. Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (zwanego dalej „rozporządzeniem będącym przedmiotem wniosku”).
- (5) Zgodnie z rozporządzeniem będącym przedmiotem wniosku Agencja zostanie zastąpiona Agencją Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) (zwaną dalej „wnioskowaną Agencją”), która będzie następcą prawnym Agencji. Wnioskowana Agencja będzie odpowiadać – tak jak Agencja – za zarządzanie operacyjne systemem SIS II, systemem VIS i systemem Eurodac. Wnioskowana Agencja będzie również odpowiadać za przygotowywanie i rozwijanie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), Dublinet oraz europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), a także za zarządzanie operacyjne tymi systemami, a ponadto będzie można uczynić ją odpowiedzialną za przygotowywanie i rozwijanie innych wielkoskalowych systemów informatycznych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i za zarządzanie operacyjne tymi systemami, jeżeli tak przewidują stosowne akty prawne przyjęte na podstawie art. 67–89 TFUE.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/779/UE z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących ustanowienia europejskiej agencji ds. zarządzania operacyjnego wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (Dz.U. L 333 z 17.12.2010, s. 58).

- (6) System SIS II stanowi część dorobku Schengen. Utworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu SIS II reguluje rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ oraz decyzja Rady 2007/533/WSiSW⁽²⁾. Zjednoczone Królestwo uczestniczyło jednak tylko w przyjęciu decyzji 2007/533/WSiSW, która rozwija przepisy dorobku Schengen, o których mowa w art. 1 lit. a) ppkt (ii) decyzji 2000/365/WE.
- (7) System VIS jest także częścią dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w przyjęciu decyzji Rady 2004/512/WE⁽³⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008⁽⁴⁾ ani decyzji Rady 2008/633/WSiSW⁽⁵⁾ regulujących ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu VIS i nie jest związane tymi aktami.
- (8) System Eurodac nie stanowi części dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo uczestniczyło w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013⁽⁶⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu Eurodac i jest związane tym rozporządzeniem.
- (9) System EES stanowi część dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226⁽⁷⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu EES i nie jest związane tym rozporządzeniem.
- (10) System ETIAS jest także częścią dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240⁽⁸⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu ETIAS i nie jest związane tym rozporządzeniem.
- (11) Dublinet nie stanowi części dorobku Schengen. Zjednoczone Królestwo jest związane rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1560/2003⁽⁹⁾ ustanawiającym Dublinet, odrębny bezpieczny kanał transmisji elektronicznej.
- (12) Zważywszy na udział w systemie Eurodac i w Dublinet oraz na częściowy udział w systemie SIS II, Zjednoczone Królestwo ma prawo uczestniczyć w działalności wnioskowanej Agencji w takim zakresie, w jakim będzie ona odpowiadać za zarządzanie operacyjne systemem SIS II regulowanym decyzją 2007/533/WSiSW, systemem Eurodac i Dublinet, tak jak to ma miejsce w przypadku Agencji.
- (13) Wnioskowana Agencja – tak jak Agencja – powinna być pojedynczą osobą prawną i powinna posiadać jednolitą strukturę organizacyjną i finansową. W tym celu wnioskowana Agencja powinna zostać ustanowiona na podstawie pojedynczego aktu ustawodawczego, nad którym Rada powinna głosować w całości. Ponadto z chwilą przyjęcia rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku, powinno mieć ono zastosowanie w całości w państwach członkowskich nim związanych. Wyklucza to możliwość częściowego stosowania tego aktu w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróże (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3).

- (14) Aby zapewnić zgodność z Traktatami i mającymi zastosowanie protokołami, a jednocześnie aby zadbać o jednolitość i spójność rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku, Zjednoczone Królestwo złożyło na podstawie art. 4 Protokołu nr 19 wnioski o zastosowanie wobec niego rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku w zakresie, w jakim przepisy tego rozporządzenia odnoszą się do odpowiedzialności Agencji za zarządzanie operacyjne systemem SIS II regulowanym rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 oraz systemem VIS, systemem EES i systemem ETIAS.
- (15) Rada uznaje prawo Zjednoczonego Królestwa do złożenia – zgodnie z art. 4 Protokołu nr 19 – wniosku o uczestnictwo w rozporządzeniu będącym przedmiotem wniosku w zakresie, w jakim Zjednoczone Królestwo nie będzie uczestniczyć w rozporządzeniu będącym przedmiotem wniosku z innych powodów.
- (16) Uczestnictwo Zjednoczonego Królestwa w rozporządzeniu będącym przedmiotem wniosku pozostawałoby bez uszczerbku dla faktu, że aktualnie Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy i nie może uczestniczyć w przepisach dorobku Schengen odnoszących się do swobodnego przemieszczania się obywateli państw trzecich, polityki wizowej i przekraczania przez osoby zewnętrznych granic państw członkowskich. Uzasadniałoby to włączenie do rozporządzenia będącego przedmiotem wniosku przepisów szczególnych odzwierciedlających tę szczególną sytuację Zjednoczonego Królestwa, w szczególności w odniesieniu do ograniczonych praw głosu w zarządzie Agencji.
- (17) Komitet Mieszany, utworzony na podstawie art. 3 Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, został poinformowany o przygotowaniu niniejszej decyzji, zgodnie z art. 5 tej umowy.
- (18) Komitet Mieszany, ustanowiony na podstawie art. 3 Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾, został poinformowany o przygotowaniu niniejszej decyzji, zgodnie z art. 5 tej umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z decyzjami 2000/365/WE i 2010/779/UE Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uczestniczy w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 w zakresie, w jakim odnosi się ono do zarządzania operacyjnego systemem VIS, częściami systemu SIS II, w realizacji których Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, systemem EES i systemem ETIAS.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 września 2018 r.

W imieniu Rady
M. SCHRAMBÖCK
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

DECYZJA RADY (UE) 2018/1601**z dnia 15 października 2018 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 73. posiedzenia Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego i 100. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu w związku z przyjęciem zmian do prawidła 14 załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki oraz zmian do Międzynarodowego kodeksu wdrażania rozszerzonego programu inspekcji podczas przeglądów masowców i zbiornikowców olejowych z 2011 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Działanie Unii w sektorze transportu morskiego powinno mieć na celu ochronę środowiska morskiego i poprawę bezpieczeństwa morskiego.
- (2) Komitet Ochrony Środowiska Morskiego („MEPC”) Międzynarodowej Organizacji Morskiej („IMO”) na swoim 73. posiedzeniu w dniach 22–26 października 2018 r. („posiedzenie MEPC 73”) ma przyjąć zmiany do prawidła 14 załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki („konwencja MARPOL”).
- (3) Komitet Bezpieczeństwa na Morzu („MSC”) na swoim 100. posiedzeniu w dniach 3–7 grudnia 2018 r. („posiedzenie MSC 100”) ma przyjąć zmiany do Międzynarodowego kodeksu wdrażania rozszerzonego programu inspekcji podczas przeglądów masowców i zbiornikowców olejowych z 2011 r. („kodeks ESP 2011”).
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu MEPC 73, ponieważ zmiany do prawidła 14 załącznika VI do konwencji MARPOL będą mogły w sposób decydujący wpłynąć na treść przepisów prawa Unii, mianowicie na dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 ⁽¹⁾.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu MSC 100, ponieważ zmiany do kodeksu ESP 2011 będą mogły w sposób decydujący wpłynąć na treść przepisów prawa Unii, mianowicie na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 530/2012 ⁽²⁾.
- (6) Zmiany do prawidła 14 załącznika VI do konwencji MARPOL dotyczącego zakazu przewozu niespełniających wymogów paliw olejowych do celów spalania przeznaczonych do napędu lub obsługi statku powinny zapewnić skuteczne egzekwowanie normy dotyczącej paliw olejowych określonej w prawidle 14.1.3 załącznika VI do konwencji MARPOL, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.
- (7) Zmiany do kodeksu ESP 2011 powinny obejmować zmiany redakcyjne w tym kodeksie, służące określeniu wszystkich obowiązkowych wymogów i poprawieniu tabel i formularzy, oraz łączyć zmiany redakcyjne z wprowadzeniem nowych zasadniczych wymogów w celu uwzględnienia ostatnich aktualizacji serii Z10 ujednoczonych wymogów Międzynarodowego Stowarzyszenia Towarzystw Klasyfikacyjnych.
- (8) W zakresie, w jakim zmiany do prawidła 14 załącznika VI do konwencji MARPOL i do kodeksu ESP 2011 mogą mieć wpływ na przepisy dyrektywy (UE) 2016/802 i rozporządzenia (UE) nr 530/2012, należą one do wyłącznej kompetencji Unii.
- (9) Unia nie jest członkiem IMO ani umawiającą się stroną odnośnych konwencji i kodeksów. W związku z tym Rada powinna upoważnić państwa członkowskie do wyrażenia stanowiska Unii i wyrażenia ich zgody na związanie się tymi zmianami, w zakresie, w jakim zmiany te należą do wyłącznej kompetencji Unii,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/802 z dnia 11 maja 2016 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 58).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 530/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego w odniesieniu do zbiornikowców pojedynczokadłubowych (Dz.U. L 172 z 30.6.2012, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 73. posiedzeniu Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego IMO, polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie zmian do prawidła 14 załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, określonych w dokumencie IMO MEPC 73/3.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 100. posiedzeniu Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO, polega na wyrażeniu zgody na przyjęcie zmian do Międzynarodowego kodeksu wdrażania rozszerzonego programu inspekcji podczas przeglądów masowców i zbiornikowców olejowych z 2011 r., określonych w załączniku 2 do dokumentu IMO MSC 99/22/Add.1.

Artykuł 3

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, przedstawione w art. 1, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie – z których wszystkie są członkami IMO – działające wspólnie w interesie Unii.
2. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, przedstawione w art. 2, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie – z których wszystkie są członkami IMO – działające wspólnie w interesie Unii.
3. Drobne zmiany stanowisk, o których mowa w art. 1 i 2, mogą zostać uzgodnione bez przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 4

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do wyrażenia zgody na związanie się, w interesie Unii, zmianami, o których mowa w art. 1 i 2, w zakresie, w jakim podlegają one wyłącznej kompetencji Unii.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 października 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL